

Alte Drucke

**GESTA || COLLATIONIS || CHARTAGINI HABITÆ || HONORII
CAESARIS IVSSV INTER || Catholicos & Donatistas coram
Mar-||cellino V. C. Trib. & Not. || P. C. ...**

Masson, Jean Papire

Parisiis, 1589

INCIPIVNT CAPITVla gestorum.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150475

⁴
INCIPIVNT CAPITV-
la gestorum.

- I.** **D**E adstante officio.
II. **D**E Ingressis episcopis.
III. Interloquutio de qualitate negotij vbi iubet sibi cognitor imperiale preceptum recitari.
IIII. Recitatio Imperialis precepti de habenda colatione.
V. Recitatio edicti per quod congregari episcopis iubet.
VI. Interloquutio de alio iudice eligendo.
VII. Responso Donatistarum, de iudice non postulato,
VIII. Interloquutio quod collatio fuerit postulata non iudex.
IX. Responso Donatistarum, vt hij proponerent qui collationem petuissent.
X. Recitatio edicti, vbi dicit qui modus & locus collationi sit aptus, & quoteni deberent esse ab virisque paribus, qui causam peragerent.
XI. Vbi iubet cognitor recitari quæ ante colationem pars viræque peregerit.
XII. Prosequutio Donatistarum similis precedenti.
XIII. Interloquutio quod suo ordine omnia peragi debent & iubet recitari quæ dixerat.
XIIII. Recitatio notaria Donatistarum in qua sibi edictum asserunt displicere.
XV. Interloquutio vt Catholicorum epistola legeretur.
XVI. Recitatio epistolæ Catholicorum in qua edicto consentiunt & conditiones Donatistarum proponunt.
XVII. Recitatio edicti in quo se omnia publicaturum populo pollicetur.
XVIII. Vbi recitatur rescriptum Catholicorum respondens.

tium notaria Donatistarum.

Interloquutio de Catholicorum consensione, Vbi & xix.

illi interrogantur, Vtrum consentiant?

Prosequutio Donatistarum de tempore & de personis. xx.

Interloquutio Vt certus numerus constituatur acto- xxi.

rum secundum lectum editum.

Donatistarum prosequutio de tempore exemplo Vt xxii.

iam nihil ageretur instantium.

Interloquutio qua excluduntur de tempore constitu- xxi ii.

to & certo numero constituendo Donatista.

Vbi Donatista de tempore vel de die colationis inqui- xxii iii.

runt.

Interloquutio excludens supradictam prosequutio- xxv.

nem.

Prosequutio iterum Donatistarum de die colationis xxvi.

exempto.

Interloquutio Vt ad quæsitæ respondeat officium, & xxvii.

responsio quando quartus mensis impletus sit.

Interloquutio de aduentu parisi Viriisque Charta- xxviii.

ginem.

Prosequutio Donatistarum de aduentu suo Chartagi- xxix.

nem, & quod iam die transacto fieri non debeat

ipsa colatio, sed in contumaces pronunciari debere.

Interloquutio refellens superiorem prosequutionem. xxx.

Prosequutio donatistarum Vt diuinis tantum testi- xxxi.

monis causa tractetur.

Interloquutio Vt numerus constituatur, & sic causa xxxii.

dicatur.

Responsio Donatistarum, Vt omnes episcopi ipsorum xxxiii.

adsint in iudicio.

Interloquutio multitudinem non habere personam. xxxiiii.

Responsio Donatistarum Vt non iuris lege agatur. xxxv.

- XXXVI. Interloquutio, non ius, sed contentionem cessare debere.
- XXXVII. Vbi Donatista laudant iudicis integritatem.
- XXXVIII. Vbi offerunt Catholicorum mandatum.
- XXXIX. Et, Vbi prosequantur, petunt.
- XL. Interloquutio, ut profiteantur Catholici Vtrum diuinis tantum agere velint.
- XLI. Responsio Catholicorum ex mandato cognosci voluntatem suam.
- XLII. Interloquutio cognitoris qui haberet mandatum.
- XLIII. Responsio Catholicorum, ex eius recitatione posse cognosci.
- XLIII. Vbi dicunt Donatista, legem dei repudiat qui debeat profiteri.
- XLV. Interloquutio ad supradicta.
- XLVI. Responsio Catholicorum ad supradicta.
- XLVII. Vbi dicunt Donatista, non debere esse mandatum: sed ius publicum aut legem Dei eligere debere.
- XLVIII. Prosequutio Catholicorum, per dicta diuina ecclesiam se demonstrare, per scripta publica hominum crimina purgare.
- XLIX. Interloquutio approbans dicta Catholicorum.
- L. Prosequutio Catholicorum, per mandatum omnia intimari.
- LI. Interloquutio approbans supradicta.
- LII. Vbi Catholicis Volentibus legere mandatum, dicit cognitor, ut officium recitet.
- LIII. Prosequutio Donatistarum permittens recitari mandatum, accusans genus accusationis.
- LIIII. Interloquutio, se aliter audire non posse quod imperialibus legibus constitutum est.
- LV. Vbi recitatur mandatum Catholicorum in quo em-

ne in causam complexi sunt.

Interloquutio approbans mandatum Catholicorum
diuinis constare testimoniis. LVI.

Recitatio suscriptionum primatum Catholicorum. LVII.

Interloquutio requirens numerum subscribentium, &
renuntiat officium. LVIII.

Vbi requirunt Donatistæ Catholicos qui suscripserunt. LIX.

Vbi respondent Catholici, vt mitterent qui illos agno-
scerent. LX.

Vbi de numero Episcoporum Catholicorum mouent
questionem Donatistæ, quod supponi potuerint qui
episcopi non fuissent. LXI.

Interloquutio contra istam prosecutionem. LXII.

Vbi petunt Donatistæ vi sigillatim omnes Catholicos
Episcopos permittuntur agnoscere. LXIII.

Vbi requirit index, sibi ubique possunt esse Episcopi. LXIII.

Vbi Donatistæ laudant indicem de ipsa inquisitione
& Catholicorum numerositate incongrua con-
querantur. LXV.

Vbi Catholici multiloquium reprehendunt. LXVI.

Vbi dicunt Donatistæ, plus scripsisti quam dixi. LXVII.

Prosecutio catholicorum vt personæ constituentur
actorum. LXVIII.

Interloquutio, quod incompetenter ordinatis manda-
tum sibi non sit. LXIX.

Vbi iterum donatistæ prosequuntur indicari debere
de numero partis viriisque. LXX.

Interloquutio, quod multitudo opus non sit. LXXI.

Responsio catholicorum Vbi excusant absentiam
suorum. LXXII.

Interloquutio Vt Venirent omnes. LXXIII.

Vbi rursum Catholici turbas non opus esse respondent. LXXIII.

- LXXV. Interloquutio cognitoris, *Utrum loco Vno essent epi-
scopi Catholici qui dicebantur absentes.*
- LXXVI. *Respositio Catholicorū, nescire Vbi sint, nec debere veni-
re ad collationis locū nisi eos de quibus dubitatur.*
- LXXVII. *Vbi Catholici tumultum vel strepitum cauent.*
- LXXVIII. *Interloquutio confirmans superius dicta.*
- LXXIX. *Vbi dicunt Donatistae, quod impugnet se actio catho-
licorum: & instant Vt omnes catholici veniant qui
subscripserunt.*
- LXXX. *Vbi dicunt Donatistae, confiteri illos cum tumultus
venturos.*
- LXXXI. *Vbi respondetur à catholicis, quare tumultum for-
mident.*
- LXXXII. *Iterum Donatistae inde.*
- LXXXIII. *Respositio catholicorum ad eandem rem.*
- LXXXIII. *Vbi dicunt donatistae, si in paucos tumultus fieri non
potest, in multos quemadmodum fieri potest? & re-
spondent Catholici, iudica.*
- LXXXV. *Interloquutio, quod multitudo sacerdotum possit pre-
stare silentium.*
- LXXXVI. *Vbi iterum donatistae dicunt omnes debere venire.*
- LXXXVII. *Interloquutio, Vt de quo dubitatur, veniat.*
- LXXXVIII. *Vbi dicitur à Donatistis causa tumultus, Vbi, vel quo-
modo episcopi recitari exeant.*
- LXXXIX. *Vbi consentiunt catholici quod petebatur, Vt omnes
veniant.*
- XC. *Vbi sibi volunt donatistae mandatum ostendi Catho-
licorum.*
- XCI. *Interloquutio, Vt fiat quod petierunt.*
- XCII. *Vbi dicunt donatistae, omnes adsint, aut causa diffe-
ratur.*
- XCIII. *Vbi respondetur à Catholicis, quia non differitur: &*

- petunt, ut actis offeratur mandatum.
- Vbi ad hoc respondent donatista. XCIII.
- Interloquutio ad eam rem. XCV.
- Vbi dicunt donatista presentiam eorum non mandatum se velle. XCVI.
- Vbi dicunt, ut hij qui inuenti sunt, intromittantur. XCVII.
- Et iubetur fieri.
- Interloquutio, satisfactum esse petitionibus donatistarum. XCVIII.
- Vbi recitari incipiunt singuli episcopi catholicorum. XCIX.
- Et iubetur ut exeat qui non suscepit negotium.
- Vbi dicitur a Catholicis ut illorum episcopi procedant. C.
- Vbi interrogat cognitor, Virum & donatista consentiant. CI.
- Vbi suggeritur a Catholicis, ut & donatista mandet. CII.
- Vbi inquit cognitor, Virum cum mandauerint, exeant & dent locum acturis. CIII.
- Vbi ad hoc consentiunt donatista. CIII.
- Interloquutio de suscriptionibus etiam donatistarum in iudiciis intimandum. CV.
- Vbi respondent donatista, apud acta se velle mandare. CVI.
- Vbi cognitor querit, apud quæ acta. CVII.
- Vbi respondent donatista, apud eum se velle mandare: sed ei permittere quid iubeat. CVIII.
- Vbi queritur a Donatistis quid eligant de mandato catholicorum. CIX.
- Vbi respondent donatista, ut mandatores potius cognoscantur. CX.
- Vbi iubetur ut fiat. CXI.
- Recitatio & interloquutio de ipsis. CXII.
- Prosequutio de ipsis. CXIII.

- CXLII. Interloquutio & responsio de Episcopo Xummensi.
 CLV. Vbi dicitur à Catholicis, vt videantur presentes & absentes: & insio cognitoris, vt fiat.
 CLVI. Interloquutio de presentibus, & recitatio de inuicem agnoscentibus.
 CLVII. Responsio Donatistarum de diocesibus.
 CLVIII. Et Catholicorum ad eandem rem.
 CLIX. Iterum Donatistarum inde.
 CLX. Interloquutio, quod non pertineat ad actionem presentem.
 CXXI. De Episcopo ad Catholicam conuerso: & sequentium nominum recitatio.
 CXXII. Vbi Catholici inquirunt de Feliciano Muslitano.
 CXXIII. Responsio Donatistarum inde.
 CXXIII. Iterum Catholici inde.
 CXXV. Iterum Donatiste inde.
 CXXVI. Interloquutio vt captus ordo teneatur: & recitatur,
 CXXVII. Responsio Catholicorum, de Abeddeo diacono Primiani.
 CXXVIII. Interloquutio de ipso.
 CXXIX. Responsio Donatistarum de episcopo Cufreteno cum decessit.
 CXXX. De alio Episcopo Donatistarū, de adulterio damnato.
 CXXXI. Interloquutio, si fuit ibi Catholica: & respondent Donatiste, non.
 CXXXII. De mutatis exceptoribus & custodibus datis.
 CXXXIII. Interloquutio indicis, vt tabula à custodibus signaretur: & recitatio Episcoporum.
 CXXXIII. De Episcopo & Ecclesia Ceramussense.
 CXXXV. Recitatio sequentium nominum.
 CXXXVI. Responsio catholicorum de vnitae Tagastensis ecclesie.
 CXXXVII.

Et responsio Donatistarum ad ea.	CXXXVI.
Recitatio suscriptionum actorum.	CXXXVII.
Obiectiones Donatistarum & responsiones Catholicorum, cum actores catholici recitarentur.	CXXXIX.
Obiectio Donatistarum, quod idem sunt actores qui mandatores.	CXL.
Interloquutio ad eam rem, & recitatio suscriptionum contra obiectionem Donatistarum.	CXLI.
Interloquutio ad eam rem.	CXLII.
Interloquutio contra obiectionem Victoris episcopi ipponiensis d'i arriti.	CXLIII.
Vbi confessum episcopis offeret iudex.	CXLIII.
Vbi recusantes Donatistae sessionem, iudicem laudant.	CXLV.
Interloquutio, ut soli remanerent actores.	CXLVI.
Vbi mandatum offerunt Donatistae.	CXLVII.
Interloquutio, ut recitetur & recitat officium.	CXLVIII.
Interloquutio, ut suscriptionem recitet officium.	CXLIX.
Vbi Catholici petunt praesentiam Donatistarum.	CL.
Interloquutio de mandato & suscriptionibus Donatistarum.	CLI.
Petitio Catholicorum, ut singuli accederent etiam Donatistae.	CLII.
Interloquutio ad petitionem catholicorum.	CLIII.
Prosequutio catholicorum, ut professio pareret Donatistarum.	CLIII.
Interloquutio de ea re.	CLV.
Et catholici ad eam rem.	CLVI.
Recitatio nominum donatistarum.	CLVII.
Responsio catholicorum de Felice episcopo Urbino donatistarum.	CLVIII.
Et donatistae de eodem nomine.	CLIX.
Iterum catholici inde.	CLIX.

- CLXI. Interloquutio de transmarinis non sibi esse preceptū.
 CLXII. Item catholici inde.
 CLXIII. Responsio donatistarum de transmarinis, & sequentium nominum recitatio.
 CLXIV. Interloquutio, ut decem sufficerent ad subscribentium fidem.
 CLXV. Prosequutio donatistarum ut singuli transirent etiā ipsorum, propter suam multitudinem commendandam.
 CLXVI. Interloquutio, quod non sit de numero mandatum.
 CLXVII. Responsio donatistarum vnde supra.
 CLXVIII. Vbi catholici agunt de numerositate coepiscoporum, suorum vanum dicentes preiudicium donatistarum.
 CLXIX. Vbi dicunt donatistae, iniuriam facis vane.
 CLXX. Vbi catholici prosecutionem quam donatistae interrupperant peragunt, asserentes, quod nunquam causae agenda defuerint.
 CLXXI. Interloquutio, ut causa tractetur.
 CLXXII. Prosequutio Catholicorum, ut multitudo exiret episcoporum.
 CLXXIII. Interloquutio ut singuli transirent recitati.
 CLXXIV. Vbi catholici quarunt professionem donatistarum.
 CLXXV. Responsio Donatistarum de subscribentibus.
 CLXXVI. Interloquutio, ut singuli etiam donatistae recitentur.
 CLXXVII. De episcopo Vagense de quo dubitabatur.
 CLXXVIII. Interrogatio cognitoris de ipso.
 CLXXIX. Responsio donatistarum de ipso.
 CLXXX. Interloquutio approbans quæstia & sequitur recitatio nominum.
 CLXXXI. Suggestio catholicorum, quod hij qui recitati fuerāt, fundorum erant episcopi non civitatum.
 CLXXXII. Et responsio donatistarum inde.

- Vbi agitur de episcopo pro quo subscripsit presbyter* CLXXXIII.
cum ipse Chartaginem non venisset, quia cecus erat.
- Catholicorum responsio inde, & donatistarum.* CLXXXIII.
Responsio donatistarum ad ea. CLXXXV.
Interloquutio inde. CLXXXVI.
Et catholicorum inde responsio: & sequitur nominum CLXXXVII.
recitatio.
- De episcopo catholico & rebaptizato, & nominum* CLXXXVIII.
recitatione.
- Vbi multa mala in catholicos commemorantur, &* CLXXXIX.
& ad hac responsio donatistarum.
- Interloquutio, hoc sibi non esse mandatum.* CXC.
Responsio catholicorum contra negationem donati- CXCI.
starum.
- Vbi dicunt donatista iniuriam sibi fieri.* CXCI.
Interloquutio contra supradicta. CXCI.
Inquisitio catholicorum de absente pro quo alius sus- CXCI.
cripsit.
- Responsio donatistarum de eo.* CXCV.
Interloquutio inde. CXCVI.
Responsio catholicorum vnde supra: & sequitur reci- CXCVII.
tatio numeri.
- Responsio donatistarum de episcopo rebaptizato se-* CXCVIII.
quitur nominum recitatio.
- Responsio donatistarum de episcopo rebaptizato &* CXCVIX.
rebaptizante.
- Vbi querit cognitor de absente felice Zummense pro-* CC.
pter falsitatem subscriptionis.
- Responsio donatistarum de rebaptizato & in adulte-* CCI.
rio deprehenso, & recitatio nominum.
- De presbytero catholico interuatore vbi episcopum* CCII.
habent donatista, & nominum recitatio.

- CCIII. De Diacono catholico rebaptizato & facto episcopo à Donatistis.
- CCIII. I. Vbi catholici dicunt nō esse Donatistarum episcopum in eo loco vnde esse dicebatur: qui recitatus respondit: & ad hoc responsio donatistarum, & interloquutio cognitoris.
- CCV. Vbi donatistæ mandatum suum volunt constare.
- CCVI. Interloquutio ad supradicta & recitatio nominum.
- CCVII. Prosequutiones vtrarumque partium & interloquutiones de mortuo quem dixerunt donatistæ in itinere defecisse.
- CCVIII. Interloquutio de eo quem dixerūt catholici in via ordinatum.
- CCIX. De suscriptionibus absentium vbi hoc eis cognitor cōcedit, quamuis in mandato suo præsentes præsentibus mandauerint.
- CCX. Testatio catholicorum quod non æquatur numerus donatistarum quamuis multas proferrent suscriptiones absentium.
- CCXI. Inquisitio cognitoris de numero virinque episcoporum.
- CCXII. De superuenientibus episcopis catholicis.
- CCXIII. Inquisitio de numero Donatistarum & responsio officij.
- CCXIII. Inquisitio de numero episcoporum Catholicorum.
- CCXV. Mandatis superuenientium catholicorum qui non suscripserunt.
- CCXVI. Interloquutio, vt actores starent, & cæteri exirent.
- CCXVII. De his qui non venerant, vel de plebibus viduatis, quod ab viriusque suggestum est.
- CCXVIII. Interrogatio cognitoris, Virum hi remanserunt qui causam agent.

- Interrogatio cognitoris de hora diei & responsio of- ⁵ ccxix.
ficij.
- Interloquutio cognitoris de die pene iam consumpto; ccx.
& utrum ex communi consensu negotium diffe-
ratur, ab virisque placere, responsum est.
- Vbi ab virisque responsum est interiecto die causam ccxxi.
debere finiri.
- Interloquutio Vt custodes dantur exceptoribus atque ccxxii.
codicibus.
- Vbi offerunt catholici custodes similiter & Donatistae. ccxxiii.
Interloquutio iudicis de conclusione gestorum. ccxxiiii.

EXPLICIUNT CAPITVLA GESTORVM PRI- mæ cognitionis.

Secundæ incipiunt cognitionis.

- DE adstante officio. I.
De ingressu partium. II.
De confessu oblato. III.
Vbi excusatur à parte donati confessus. IIII.
Interloquutio, quod stans cognosceret. V.
Responsio Donatistarum inde. VI.
Interloquutio inde. VII.
Suggestio officij de notaria donatistarum Vbi petunt VIIII.
sibi edi catholicorum mandatum.
- Iussio Vt recitetur. IX.
Prosequutio donatistarum contra id quod ab officio X.
dicti sunt partis esse donati.
- Responsio catholicorum ad ea. XI.

- xi. Interloquutio Vt notaria recitetur: & recitat of-
ficiū.
- xiii. Interloquutio de subscriptionibus gestorum.
- xiiii. Responsio catholicorum de consensu ipso.
- xv. Interloquutio cognitoris de ipso placito.
- xvi. Responsio donatistarum recusantium supra scripta.
- xvii. Vbi dicunt catholici illos non consentire edicto.
- xviii. Et respondent Donatistæ de basilicis non redditis.
- xix. Interrogatio cognitoris, si contenti essent fide gestorū.
- xx. Vbi petunt donatistæ sibi edi gesta, & propter hoc
causam differri.
- xxi. Responsio catholicorum ad hoc.
- xxii. Interloquutio ad hoc.
- xxiii. Iterata petitio Donatistarum de hoc.
- xxiiii. Interloquutio Vt officium recitet eorum consensum.
- xxv. Item, Vbi gesta à se legenda postulant donatistæ.
- xxvi. Responsio catholicorum ad eam rem.
- xxvii. Interloquutio, Vt consensus partium legatur.
- xxviii. Vbi donatistæ dilationem petunt.
- xxix. Responsio catholicorum in qua multiloquiū accusant.
- xxx. Vbi donatistæ multiloquium excusant.
- xxxi. Ad hoc responsio catholicorum.
- xxxii. Recitatio gestorum de consensu partium.
- xxxiii. Iterum, Vbi petunt donatistæ dilationem.
- xxxiiii. Interloquutio resistens petitioni dilationis.
- xxxv. Iterum donatistæ inde, quod sibi gesta edita non sint.
- xxxvi. Interloquutio contra hæc.
- xxxvii. Vbi excusant per exceptores donatistæ.
- xxxviii. Interloquutio qua interrogantur exceptores de con-
scriptione gestorum, eorumque responsio.
- xxxix. Causatio donatistarum, quod pars gestorum in codi-
cibus habeatur.

Prose.

- Prosequutio Catholicorum ne causa differatur. XL.
- Interloquutio, ut iterum consensus partium legatur recusatio donatistarum. XLV.
- Interloquutio iterum inde. XLVI.
- Responsio inde donatistarum. XLVII.
- Recitatio iterum de consensu partium. XLVIII.
- Iterum loquutio non licere contra proprios venire cō- XLV.
- sensus: Et, ut notarij ecclesiæ recitent si de fide dubitant exceptorum.
- Prosequutio Donatistarum, ubi sibi gesta primitus edi volunt. XLVI.
- Interloquutio, ut ab ecclesiasticis notariis sicut ab exceptoribus consensus partium recitetur. XLVII.
- Prosequutio donatistarum de dilatione accipienda. XLVIII.
- Interloquutio, quod priore iudicio id quod nunc flagitant petere debuerunt. XLIX.
- Prosequutio catholicorum qua demonstratur, quo die ad collationem pars quæque conuenerit. L.
- Interloquutio confirmans superius iudicatum. LI.
- Prosequutio donatistarum, ubi nuper actum de die refragant. LII.
- Profectio partium pro susceptis tabulis: propria signa cognoscunt. LIII.
- Ubi dicunt donatistæ, sic solere testamenta aperiri. LIIII.
- Interloquutio cohibens proprias professiones reprehendi. LV.
- Prosequutio Catholicorum, ubi permittunt iudici, petentibus donatistis, indutias prærogare. LVI.
- Interloquutio querens ab exceptoribus ad quem articulum sit dilata cognitio, licet ad dilationum utriusque partis consensus accesserit. LVII.
- Responsio donatistarum ubi dicunt dilationem non suo vitio prorogari. LVIII.

- LIX. Interloquutio cognitoris, Vbi precipit recitari quod nuper exactum est: & recitatur.
- LX. Post recitationem, interloquutio qua clarescit in presentem diem consensu partium dilatum fuisse iudicium.
- LXI. Prosequutio Donatistarum, Vbi agere velle dicunt, s; exceptores habent gesta parata premanibus.
- LXII. Vbi Donatista promittunt se gestis suscripturos.
- LXIII. De dilatione exceptoribus data.
- LXIII. Responsio exceptorum de gestis edendis.
- LXV. Interloquutio de die in diem signando.
- LXVI. Responsio de hac re.
- LXVII. Prosequutio donatistarum, qua postulatur certos ad iudicium se esse venturos.
- LXVIII. Indicatio cognitoris qua futuri examinis die percepta gestorum editione definitur.
- LXIX. Prosequutio Catholicorum qua conditio ista proponitur, Vt editis gestis de eorum susceptione & de tempore caueatur a partibus.
- LXX. Prosequutio donatistarum Vbi a se facturos esse promittunt.
- LXXI. Interloquutio iudicis, Vbi etiam presentia gesta vna cum superioribus edere iubetur officium.
- LXXII. Prosequutio catholicorum Vbi edictum a iudice flagitant proponendum, Vt donatista dilationem petisse noscantur.
- LXXIII. Decisio cognitoris Vbi predictam gestorum propositionem se facturum esse promittit.

19

EXPLICIUNT CAPITVLA
GESTORVM SECVNDI
conflictus.

Incipiunt capitula tertiæ co-
gnitionis.

DE adstante officio.

De ingressis episcopis.

Interloquutio de die examinis constituto, qui dies
etiam officij responsione signatur. II.

Recitatio cautionis, vbi catholici gesta receperunt. III.

Recitatio similis cautionis partis alterius. V.

Interloquutio qua statuitur vt principalis causa di-
catur. VI.

Prosequutio Catholicorum, vbi principale negotium
olim se agere velle testantur. VII.

Vbi Donatistæ à Catholicis exigunt vt proponant. VIII.

Vbi respondetur, propositionem ex mandato suo pos-
se cognosci. IX.

Prosequutio Catholicorum qua prædicunt ne morarū
impedimenta neantur. X.

Prosequutio, vt quod intenditur, proponatur. XI.

Responsio catholicorum qua dicunt propositionem do-
natistarum ex ipsorum colligi posse mandato. XII.

Interloquutio qua poscitur vt principalis causa di-
catur. XIII.

Prosecutio catholicorum, qua prouocant vt ecclesia
principale negotium peragatur. XIV.

Prosecutio donatistarum, discutiendas esse personas. XV.

Responsio catholicorum, iam confirmatas esse personas. XVI.

Interloquutio, quod prosecutionem donatistarum XVII.

catholici non diligenter aduerterunt.

- XVIII.** *Responsio catholicorum, qua dicunt Vtrunque recitandum esse mandatum.*
- XIX.** *Interloquutio qua Donatistarum prosecutio Catholicis asseritur.*
- XX.** *Prosecutio catholicorum, quid ab imperatore petierint, à se directa legatione, ex qua flagitant Vt iam causa dicatur.*
- XXI.** *Interloquutio, Vt recitetur imperiale praeceptum.*
- XXII.** *Prosecutio donatistarum de catholici nominis quaestione & inde contentio.*
- XXIII.** *Interloquutio de eadem re.*
- XXIII.** *Recitatio imperialis arbitrij.*
- XXV.** *Interruptio donatistarum interpretantur imperiale praeceptum.*
- XXVI.** *Catholicorum ad ista responsio.*
- XXVII.** *Vbi donatistae à catholicis se dicunt esse laudatos.*
- XXVIII.** *Catholicorum ad ista responsio.*
- XXIII.** *Recitatio principalis iussionis superius inchoata.*
- XXX.** *Prosecutio donatistarum de proprii ac paterni nominis ratione.*
- XXXI.** *Catholicorum ad ista responsio.*
- XXXII.** *Profectio donatistarum, sibi principem fuisse Donatū.*
- XXXIII.** *Vbi à catholicis ad condemnandum Donati vocabulum prouocantur.*
- XXXIV.** *Vbi idipsum de Mensuri nomine à donatistis in catholicos retorquetur.*
- XXXV.** *Catholicorum ad ista responsio.*
- XXXVI.** *Interlocutio de lege recitata, & discutienda totius erroris origine.*
- XXXVII.** *Vbi preces catholicorū legi sibi postulant donatistae.*
- XXXVIII.** *Interloquutio de rescripto pragmatico.*

Prosecutio donatistarum de legatorum discutienda **XXXIX.**

persona.

Vbi catholici contestantur multa agendo nihil velle **XL.**
agere donatistas.

Item catholicorum prosecutio de his quæ super lega- **XLI.**
torum persona donatistæ fuerant persecuti.

Interloquutio de superfluis amouendis & negotio **XLII.**
proponendo.

Prosecutio donatistarum de imperiali rescripto ca- **XLIII.**
tholicorum mandato inter se pariter conferendo.

Vbi asserunt catholici, prosecutioni suæ donatistarum **XLIII.**
minime respondisse.

Interloquutio de lege qua datus est cognitor in qua **XLV.**
parte sit superstitio constituta.

Vbi asserunt donatistæ, moras potius per catholicos **XLVI.**
fieri.

Catholicorum ad ista contentio.

Interloquutio, quidnam petatur à partibus. **XLVII.**

Prosecutio donatistarum debere catholicos aut man- **XLVIII.**
dati sui, aut imperialis præcepti scire iacturam. **XLIX.**

Responsio catholicorum quod mandatum suum vni- **L.**
uersa contineat.

Interloquutio qua exponitur à donatistis & forma **LI.**
pragmatici, & catholicorum professio probabilis
indicatur.

Vbi dicunt donatistæ catholicos imperatori esse men- **LII.**
titos.

Vbi ad hæc catholici ex ipsa lege respondent.

Vbi donatistæ dicunt actionem non se differre. **LIII.**

Prosecutio catholicorum de ipso imperiali rescripto **LIII.**

& de collatione sua & de testimoniis scripturarum **LIV.**

quibus confirmatur ecclesia.

- LVI. Prosecutio Donatistarum vnde superius, id est, de legatorum suscipienda persona.
- LVII. Responsio catholicorum, quod ideo aliud queritur ut causa fugiatur: & inde contentio.
- LVIII. Interloquutio discutiendas legatorum personas non necessario postulari.
- LIX. Prosecutio Catholicorum, quid ab imperatore petitum sit, quid ve concessum.
- LX. Prosecutio Donatistarum de persona iterum legatorum.
- LXI. Catholicorum ad ista responsio.
- LXII. Iterum Donatistarum contentio de legatorum discutienda persona.
- LXIII. Contestatio Donatistarum, quod moras Catholici innectant qui personis nolunt proderi legatorum: Prosecutio Donatistarum de persona iterum legatorum.
- LXIII. Interloquutio, quod de his personis nihil queri voluit imperator.
- LXIV. Iterum Donatistarum contentio de legatis.
- LXVI. Interloquutio, ut dicant donatistae si ex praesentibus Catholicis possunt eos agnoscere quos dicunt esse legatos: aut si absunt, praesentari oportere.
- LXVII. Prosecutio Donatistarum, ubi dicunt praesentandos esse legatos.
- LXVII. Responsio Catholicorum, ubi dicunt iam semel personam non ab illis esse firmatam.
- LXIX. Iterum Donatistae de legatorum discussione contendunt.
- LXX. Interloquutio, ut de persona legatorum contentione supposita, ad interna negotia veniatur.
- LXXI. Iterum Donatistae de legatorum persona contendunt.

- Vbi exigunt Catholici Donatistas causam oportere* LXXIX.
Propria separationis ostendere.
- Iterum Donatistarum contentio de legatis.* LXXIII.
- Vbi Catholici respondent, nihil ab imperatore præceptum de legatorum discutienda persona, sed de erroris initio disquirendo.* LXXIIII.
- Prosecutio Donatistarum apud se esse potius Catholicam: & iterum de legatorum discussione contentio.* LXXV.
- Prosecutio Catholicorum, qua sibi testimoniis flagitat comprobari, quod apud se Donatistæ dixerunt esse Catholicam.* LXXVI.
- Interloquutio legatorum nomina superfluo flagitari, quibus omisiss, iam ad propositionem negotij veniendum.* LXXVII.
- Iterum Donatistarum contentio de legatis.* LXXVIII.
- Interloquutio similis præcedenti.* LXXIX.
- Prosecutio Catholicorum, qua ad collationem se, sicut voluit imperator, venisse testantur.* LXXX.
- Interloquutio, legatorum discutiendas fuisse personas, vbi officium suum exsecuta legatio est.* LXXXI.
- Vbi postulant Catholici vt a Donatistis causa separationis propria publicetur.* LXXXII.
- Iterum Donatistæ flagitant edi sibi debere legatos.* LXXXIII.
- Interloquutio vbi cognitor dicit à forma legis se deuiare non posse: & omnes à legatorum inquisitione cessare debere, sed causam esse dicendam.* LXXXIIII.
- Prosecutio Donatistarum de edendo eo quod Catholici ab imperatore petierint, & per quos petierunt.* LXXXV.
- Interlocutio, quod præceptum non sit inquirere, quidnam Catholic. ab imperatore petierint, sed confirmatis vtrisque personis, negotium debere proponi.* LXXXVI.

- LXXXVII.** Iterum Donatistarum inde contentio.
- LXXXVIII.** Catholicorum ad ista responsio, qua etiam contestantur prolixa velle gesta facere Donatistas.
- LXXXIX.** Prosequutio Donatistarum Vbi moras dicunt per catholicos & Vbi edisibi postulant quid ab imperatore petierint, & Vbi querunt, Virum iure publico an diuinis legibus velint additare Catholici.
- XC.** Interloquutio collationem tantummodo ab imperatore petiisse Catholicos.
- XCI.** Interpellatio Donatistarum, qua se potius Catholicos dici oportere testantur.
- XCII.** Interloquutio eos Catholicos esse vocitandos quos sic Vocari voluit imperator.
- XCIII.** Prosequutio Donatistarum, Catholicum nomen eis esse seruandum quem victoria declarauerit Christianum.
- XCIII.** Interloquutio ad ista consentiens, & formam precedentis precepti obseruans.
- XCIV.** Vbi Donatista sine praeiudicio suo, hoc ipsum interfactum esse iudicem volunt.
- XCV.** Interloquutio, Vt iam cause proponatur initium, se volunt ostendere Donatista aduersarijs nomen non conuenire Catholicum.
- XCVI.** Prosecutio Donatistarum Vt Catholici qui nolunt satisfacere iudicatis, hoc saltem respondeant, Virum nomen petitoris adsumant.
- XCVII.** Catholicorum ad ista responsio, & de Ecclesia Vbi que diffusa.
- XCVIII.** Prosecutio Donatistarum, nihil se habere cum Ecclesiis peregrinis: sed Catholicum nomen victori esse seruandum, & profiteri Catholicos oportere, Virum personam petitoris adsumant.

Prosecutio Catholicorum, quomodo Afri Christiani- CI.
ni communionem habeant cum orbe terrarum.

Item prosecutio Catholicorum, ibi Ecclesiam inqui- CII.
rendam Vbi sponsus Ecclesiae idem Christus agno-
scitur: & Catholici nominis euidentis expressio.

Prosecutio Donatistarum, Vbi Catholicum nomē in- CIII.
terpretari aliter moliuntur & conantur, iterum
ad transacta recurrere de nominibus legatorum.

Interlocutio iudicis, Vt omissis quae transacta sunt, CIIII.
Catholici nominis promissa ratio demonstretur.

Donatistarum contentio, Vt proponere Catholici com- CV.
pellantur.

Item petitio Donatistarum, quod debeat iudex pro- CVI.
nunciare de singulis.

Item Vbi postulant Donatistae, Vt Catholici edicant, CVII.
Vtrum petitorum, an respondentium sibi velint
vindicare personam.

Interlocutio ista confirmans.

Vbi Catholici profitentur ad hoc se ingressos esse iudi- CVIII.
cium, Vt obiectis eorum criminationibusque res- CIX.
pondeant.

Prosecutio Donatistarum, qua requirunt, à quibus CX.
fuerint ad iudicium pronocati.

Prosecutio Catholicorum, quo ideo se ad collationem CXI.
conuenisse asserunt Donatistarum, Vt eorum obie-
cta resellerent, & qua eosdem Donatistas conditio-
nem in comitatu petiisse testantur.

Interlocutio Vt Donatistae quae solent crimina Ca- CXII.
tholicis obijcere, iam proponant.

Prosecutio Donatistarum, Vt pronuntiet iudex Virū CXIII.
recta sint quae iisdem postulant Donatistae.

Interlocutio quae & illos rectè petiisse, & à Catho- CXIIII.

- licis rectè responsum esse pronuntiat.
- CXLII. Prosecutio Donatistarum in qua conantur Catholicos facere petitores.
- CXLV. Interloquutio iudicis, si Catholici aliquid obiciunt Donatistis.
- CXLVI. Prosecutio Catholicorum qua dicunt nihil se obicere, sed obiecta velle diluere: illos autem sæpius obieciſſe & proprii tenore mandati & verbis Episcopi Primiani posse monstrari.
- CXLVII. Interloquutio ut Donatistæ traditionis crimen quod in mandatum suum contulerant aduersus Catholicos, probationibus fugiant.
- CXLVIII. Postulatio Donatistarum, ut ante iudex pronuntiet de persona, & sic eatur in causam.
- CXLIX. Catholicorum ad ista contentio.
- CXX. Interloquutio, eum esse petitozem qui crimen intendit.
- CXXI. Donatistarum petitio, ut Catholici doceant collationem ab virisque partibus postulatam.
- CXXII. Catholicorum ad ista promissio.
- CXXIII. Interruptio, Donatistarum per quam sibi Catholicum nomen assumunt: & de nominibus parentum utrinque contentio.
- CXXIV. Vbi offerunt gesta Catholici in iudicio habita Præſentura, quibus comprobant quod promissum est.
- CXXV. Vbi ad transacta se referunt Donatistæ, ne gesta recitentur, & de persona pronuntiari desiderant.
- CXXVI. Interloquutio, collationem solam petiisse Catholicos de hac tantummodo iudicandum.
- CXXVII. Vbi Donatistæ contendunt, ut iudex de sua primum petitione pronuntiet.
- CXXVIII. Prosequutio Catholicorum, ut proferant Donatistæ si

habent unde sua falsitas conuincatur: & Vbi gesta
ingerunt Praefecturae.

Vbi ad transacta se conferunt Donatistae, ne gesta cxxix.
apud Praefecturam habita recitentur.

Interloquutio, qua suppositis omnibus, recitari oportet- cxxx.
re eadem gesta pronuntiat.

Prosequutio Donatistarum de persona petitorum & cxxx i.
iudicis pronuntiatione promenda.

Interloquutio, Vbi omnibus quae offerunt, recitandi cxxx i.
ordinem pollicetur.

Interruptio Donatistarum, ne gesta recitentur. cxxxi.

Interloquutio, personam petitoris hinc posse clarescere cxxxi i.
si gesta fuerint recitata.

Contentio Donatistarum ut pronuntiet cognitor de cxxv.
petitis.

Petitio Catholicorum ut gesta recitentur. cxxvii.

Interloquutio, non debere ad pronuntiationem adigi cxxvii.
cognitorem, cum ex altera parte probationis vo-
lumen offerretur.

Prosequutio Donatistarum, Vbi, ne gesta recitentur cxxviii.
aliud prosequuntur: & pronuntiari de parte à co-
gnitore desiderant.

Interloquutio ut gesta eadem recitentur. cxxxi.

Vbi multis prosecutionibus recitari gesta non sinunt cxi.

Donatistae, & contra multas pronuntiationes iu-
dicis confligendo, personam fugiunt petitoris.

Vbi eadem gesta incipiunt recitari, & Volentes in- cxxi.
terrumpere Donatistae, proconsularia vel vicaria-
na offerunt gesta, per quae sibi monstrant plurima
obiectis Catholicos.

Contestatio Catholicorum de tumultuantibus Do- cxlii.
natistis.

- CXLI. Petitio Donatistarum, ut secundum ordinem temporis, singularum partium volumina recitentur.
- CXLII. Catholicorum ad ista responsio.
- CXLV. Interloquutio, utrum priora sint gesta quæ legi desiderant Donatistæ.
- CXLVI. Donatistarum ad interrogata responsio.
- CXLVII. Interloquutio, ea quæ antiquiora sunt gesta primitus recitanda.
- CXLVIII. Vbi Catholici offerunt ea gesta quæ priora sunt omnibus.
- CXLIX. Prosequutio Donatistarum, qua ne aliqua gesta recitarentur, Catholicos dicunt ad forensia remeasse, cum diuinis legibus elegerint vniuersa distingui.
- CL. Vbi Catholici respondent se per ordinem recitanda, sicut ipsi postulauerant, obtulisse.
- CLI. Vbi Donatistæ se in causam mirantur induci.
- CLII. Vbi Catholici respondent gesta se per ordinem recitanda, sicut ipsi postulauerant, obtulisse.
- CLIII. Prosequutio Donatistarum, vbi aliud quam quod à Catholicis offertur, se petiisse respondent: & eos prouocant, ut aut diuinis tantum testimoniis, aut publico iure disceptent.
- CLIIII. Interloquutio, ut gestorum dies inter se ab officio conferantur.
- CLV. Prosecutio Catholicorum, quando debeat diuinis legibus, quando publicis causa tractari.
- CLVI. Interloquutio qua Catholicorum prosequutio probabilis iudicatur.
- CLVII. Prosequutio Donatistarum in qua redeunt ad priora, ut mandatum sibi & legatio publice tur.
- CLVIII. Interloquutio aduersus Donatistarum persecutionē.
- CLIX. Prosequutio Donatistarum de mandato præsentibus

defensoribus adtributo, & de alio mandato prioribus legatis imposito.

Catholicorum ad ista responsio, qua dicitur illo mandato quod legatis impositum est, aliena quoque negotia qua ab istis inquiri non debeant, contineri. CLX.

Prosecutio Donatistarum qua hoc ipsum criminatur, quod Catholici dixerunt, illud legatorum mandatum non esse prodendum. CLXI.

Catholicorum ad ista responsio, qua sensum precedentis prosecutionis exponit. CLXII.

Prosecutio Donatistarum similis precedenti.

CLXIII.

Interloquutio, mandatum Catholicorum non debere disquiri: sed Donatistas, potius oportere profiteri, virum crimina velint traditionis ostendi, an fidei causam Ecclesiaeque tractari. CLXIII.

Donatistarum prosecutio, quod eis persona petitoris includenter imponitur. CLXV.

Interloquutio quod petitor gestorum poterit recitatione monstrari: & Donatista respondent, ordinem in eorum recitatione seruandum. CLXVI.

Interloquutio, ubi tempora gestorum Proconsularium suae Praefecturae inter se conferre iubetur officium. CLXVII.

Ubi gesta illis antiquiora à Catholicis offeruntur. CLXVIII.

Ubi cognitor iubet, volentibus legere Donatistis, ab officio potius qua legenda sunt, recitari. CLXIX.

Ubi Catholici ea qua ipsi offerunt gesta antiquiora esse respondent. CLXX.

Ubi cognitor percontatur officium qua priora sint gesta. CLXXI.

Ubi respondet officium antiquiora esse gesta qua obtulerunt de codice Donatistae. CLXXII.

Ubi respondent catholici se antiquiora proferre. CLXXIII.

- CLXXIII. Vbi cognitor iubet Donatistarum gesta quasi antiquiora recitari: & ab officio recitatur datus à Catholicis libellus Proconsule Septimino.
- CLXXV. Vbi Donatista petitores Volunt esse Catholicos.
- CLXXVI. Prosequutio Catholicorum, Vbi petunt antiquiora potius recitari, quæ apud Auolinum Proconsulem gesta sunt, agentibus Donatistis.
- CLXXVII. Interloquutio quæ iubet probare Catholicos schismatis crimen quod obijciunt Donatistis.
- CLXXVIII. Catholicorum ad ista responsio.
- CLXXIX. Interloquutio quæ iubet vniuersa per ordinem recitari.
- CLXXX. Contendentibus de nomine petitoris, interloquitur iudex, petitorum melius posse clarescere cum omnia fuerunt recitata.
- CLXXXI. Prosequutio Donatistarum, vt eligant Catholicici vtrum publicis agere velint legibus an diuinis.
- CLXXXII. Ad hæc interloquutio cognitoris vt gesta per ordinem recitentur, quo possit petitor agnosci.
- CLXXXIII. Vbi donatista ne gesta apud Auolinum Proconsulem habitarecitentur, præscriptionem delapsu temporis moliantur inducere.
- CLXXXIII. Vbi ista contendentibus Donatistis, interloquitur iudex, præscriptionem delapsu temporis submouendam, cum ad hunc diem partes examen communi voluntate distulerint.
- CLXXXV. Vbi donatista dicunt, ideo se præscriptionem temporis intulisse, quoniam catholici forensi more, chartis oblati agere voluerunt.
- CLXXXVI. Interloquutio, vt respondeant Catholicici obiectis.
- CLXXXVII. Catholicorum ad ista responsio, qua prostentur secundum scripturas se acturos esse diuinas si à criminibus personarum & à legēdis chartulis recedatur.

Prosecutio Donatistarum, qua dicunt nihil certum CLXXXVIII.
de duobus elegisse Catholicos: nec se esse petitores qui
ad iudicium venerint prouocati, sed ipsos potius de
re proponere.

Vbi dicunt Catholici eum non adistere loco petitoris CLXXXIX.
cui crimen obiicitur.

Interloquutio approbans supradicta.

CXC.

Vbi dicunt Donatista, de oblata conditione forensis CXCI.
diuini tractatus nihil à Catholicis esse responsum.

Catholicorum ad ista responsio.

CXCII.

Vbi dicunt Donatista, quod sensim inducantur in CXCIII.
causam: & hoc sibi à patribus esse mandatum ut
nomine respondentis adstant.

Interloquutio vbi dicitur ad Vnam propositionem CXCIII.
Donatistarum ipsum iudicem, ad aliam vero respo-
disse Catholicos.

Vbi dicunt Donatista iudicem absentium, non presen- CXCV.
tium partes debere defendere.

Interloquutio qua se hoc quod voluerant Donatista CXCVI.
pronuntiasse respondent.

Prosecutio Catholicorum qua se etiam elegisse respo- CXCVII.
dent quo iure disceptent, & nihil pro se egisse iudi-
cem sed egisse iudicem se pro partibus suis.

Prosecutio Donatistarum, non fuisse in sua potestate CXCVIII.
quod ad iudicium conuenerint.

Vbi Catholici interrogant Donatistas, Vtrum à perso- CXCI.
narum criminatione discedant.

Prosecutio Donatistarum, qua dicunt, huic interroga- CC.
tioni Catholicorum se respondere non posse: sed eos
loco debere adistere petitoris.

Prosecutio Catholicorum se propositis Donatistarum CCI.
conditionibus respondisse testantur.

CCII.

Interloquutio approbans respondisse Catholicos dicens antiquiora gesta recitari, ut petitor possit ostendi.

CCIII.

Prosequutio, qua Donatista negantes unum certum elegisse Catholicos, ad prescriptionem de lapsu temporis reuertuntur.

CCIIII.

Catholicorum responsio, non occurrisse ad vltimum Donatistas qui postea mandauerint.

CCV.

Donatistarum inde contentio.

CCVI.

Prosecutio Catholicorum de professione Episcopi Primiani: & ubi legendum offerunt per quod comprobant Donatistas transacta repetere.

CCVII.

Responsio Donatistarum cur redeant ad peracta.

CCVIII.

Prosecutio Catholicorum, moratorie agere Donatistas & gesta esse recitanda qua detegant peti-
torem.

CCIX.

Vbi, ne legantur gesta, volunt prescribere Donatista.

CCX.

Interloquutio, Donatistas contra suos velle venire consensu & gesta esse recitanda.

CCXI.

Defensio Donatistarum, quur nolint Catholicis proprium seruare consensum.

CCXII.

Interloquutio, ut gesta recitentur, ea seruans incolumia Donatistis, qua possunt ratione competere.

CCXIII.

Vbi dicunt Donatista consensum proprios seruare debere Catholicos, qui se diuinis legibus acturos esse promiserint.

CCXIIII.

Catholicorum ad ista responsio, non Cæciliani sed Ecclesie causam promississe diuinis legibus peracturos.

CCXV.

Interloquutio, ut gesta recitentur quibus petitor possit ostendi.

CCXVI.

Vbi lecto titulo relationis, quarunt Donatista, cur lectus est titulus: & cognitor iubet, ut actis neuter titulus inseratur.

Vbi,

Vbi exceptore recitante, Donatistæ quarunt Vnde ccxvii.
prolata sint.

Vbi Catholici dicunt, recitatis gestis debere a se exi- ccxviii.
gi lectionis ipsius firmitatem.

Interloquutio, ante lectionem præcipiens responderi ccxix.
Vnde gesta prolata sint.

Vbi Catholici respondent, ex Archivio Proconsulis ccxx.
hæc esse prolata & recitantur ex ordine.

Vbi interrupta recitatione gestorum, interrogant ccxxi.
Donatistæ Virum Cæciliani sit filius is qui nunc
agat.

Catholicorum ad ista responsio, scriptum esse, ne Chri- ccxxii.
stianus patrem sibi dicat in terra: nec in Cæcilia-
no spem se ponere si innocens fuit, nec, si nocens ille
fuit, Ecclesiam deferendam.

Vbi interloquente cognitore omnia debere recitari, ccxxiii.
Donatistæ postulant Vt prosequi iubeantur.

Vbi Catholici dicunt, ex recitatione gestorum petito- ccxxiiii.
ris inueniri posse personam.

Prosecutio Donatistarum Vbi dicunt non esse discu- ccxxv.
tiendam Cæciliani personam, si & reus manifestis-
simus deprehensus non potest obesse Catholicis.

Catholicorum responsio, ideo se Cæciliani in medium ccxxvi.
misisse personam, quoniam ipsa Catholica Ecclesia
semper obiecta est, de qua si nunc taceant Donati-
stæ, nihil esse iam causæ cur separatio teneatur.

Vbi interrogant Donatistæ Virum qui agunt Cæci- ccxxvii.
liani sint filij.

Catholicorum ad ista responsio.

Iterum interrogatio Donatistarum super ea dem re. ccxxviii.

Catholicorum responsio, non patrem aut matrem Cæ- ccxxix.
cilianum sibi fuisse, sed fratrem ibi etiam profiten-

tur fidēi suae Christum esse principium.

CCXXXI.

Iterum Donatistae, Virum pater fuerit Caelianus, interrogant.

CCXXXII.

Catholicorum ad ista responsio, & inde contentio.

CCXXXIII.

Interloquutio quae designat ad interrogata respondisse Catholicos.

CCXXXIII.

Vbi iurantes obiciunt iudici Donatistae, quod satis defendat ipse Catholicos.

CCXXXV.

Prosecutio Catholicorum continens de patris ac fratris nomine repetita: Vbi etiam dicitur Caeliani causam ad Ecclesiam minime pertinere, sed tanquam frater innocens defendendus sit.

CCXXXVI.

Prosecutio Donatistarum, Caelianum Catholicis radicem fuisse vel caput, & necesse eam, ut si Caelianus nocens fuerit, etiam propaginem eiusdem qui in capite fuit reatus inficiat.

CCXXXVII.

Vbi Catholici respondent caput sibi esse Christum.

CCXXXVIII.

Vbi Petilianus interrumpit, & querit, quis ordinaverit Augustinum.

CCXXXIX.

Item quaestio a Donatistis immissa, ab Apostolo in quo dictum est, ego vos generavi per Evangelium.

CCXL.

CCXLI.

Catholicorum contestatio de tumultu partis adversae.

CCXLII.

Interloquutio quae iubet respondere Catholicos ad propositam de Apostolo quaestionem.

CCXLIII.

Catholicorum ad quaesita responsio, cum testimoniis scripturarum, unum patrem esse ad salutem, dici autem alios honoris gratia non salutis.

CCXLIII.

Vbi interrogant Donatistae, quomodo vocatur qui ordinaverit Augustinum.

Prosecutio Catholicorum, ad causam minime perti-

nere, ut ordinator ipsius inquiratur.

Vbi exprimentibus Donatistis de Augustini ordi- ccxlv.
natore se querere, à Catholicis respondetur non se
defendendam Augustini causam, qualiscunque
sit, suscepisse.

Interloquutio qua iubetur ut Augustinus de ordi- ccxlv.
natore suo ad quæstia respondeat.

Vbi Augustinus causa Ecclesiæ in tuto primitus ccxlvii.
constituta, de suo euidenter ordinatori respon-
det, & ad obijcienda quacunque putarint, prono-
cat Donatistas.

Interloquutio qua Donatistas præcipit respondere ccxlviii.
quid competat quod interrogant, licet non disse-
rat causam quæstio personarum.

Prosecutio Donatistarum qua dicunt vitis sacerdo- ccxlix.
tum Ecclesiam maculari: & Volumen offerunt
cum diuinis testimoniis recitandum: quo recita-
to à Catholicis in prima cognitione mandato, po-
stea conceperunt.

Interloquutio vbi dicit tunc demum quod à Donati- ccl.
stis offertur posse recitari, si velint à publicarum
discussione chartarum discedere cognitorem.

Vbi petunt Donatistæ quod offerunt interim recitari ccli.
& ab officio recitetur.

Interloquutio qua dicit scripturam illam non debuis- cclii.
se ab his penitus concipi, à quibus mandato semel
effecto, negotium omne transferat.

Vbi afferunt Donatistæ legalibus testimoniis velle se ccliii.
à Catholicis prolata in mandato suo legalia te-
stimonia refutare, & rogant ut sua audiatur
Epistola.

Interloquutio qua concedis ut recitetur, quod se- ccliiii.

cundum ius publicum non rectè conceptum est: & hoc ipsum quod indulget, enumerat, ne ius a iudice videatur ommissum.

CCLV. Exceptore recitante, dicunt Donatistæ sensus epistolæ non bene distingui.

CCLVI. Vbi Catholici concedunt ipsos legere Donatistas, cum ipsis Catholicis, ut legerent, in superioribus dene-garent.

CCLVII. Interloquutio quæ dicit nihil interesse quis legat.

CCLVIII. Vbi à Donatistarum Episcopo recitatur Epistola quæ miserunt ad iudicem Donatistæ, quæ testimoniis referta legalibus illa omnia testimonia, quasi contrariis nitatur excludere, quæ in mandato suo Catholici posuerunt.

CCLIX. Interloquutio quæ omni Epistola recitata, præbitam à Catholicis pronuntiat esse patientiam: & aduersus textum eius inbet respondere Catholicos.

CCLX. Prosecutio Donatistarum qua petunt, ut testimonia sua testimoniis reuincantur.

CCLXI. Vbi à Catholicis aduersus Donatistarum epistolam respondetur.

CCLXII. Vbi volunt interrumpere Donatistæ, negantes aream in scripturis esse nominatam.

CCLXIII. Item Vbi asserunt Donatistæ, de oculis non euidentibus reus Euangelium præcepisse, ut eorum permixtio toleretur.

CCLXIII. Vbi Catholici postulant ut sibi patientia non negetur, quam ipsi recitante Donatistarum epistola præbuerunt.

CCLXV. Prosecutio Catholicorum, Vbi inter cetera de superioribus repetita, & illud infertur, mundi nomine Ecclesiam contineri.

Donatistarum contra ista contentio, mundi nomine CCLXVI.

Ecclesiam non teneri.

Vbi Catholici postulant vt admoneantur Donatistae CCLXVII.

præstare patientiam, quorum epistola ilico respō-
detur, nullo dilationis spatio postulato, quomodo
ipsi petierunt cum Catholicorum vellent responde-
re mandato.

Vbi Donatistae respondent, ipsum sibi obstrepere qui CCLXVIII.

longa prosequitur.

Vbi Catholici postulant, vt si volunt de singulis habe- CCLXIX.

re confictum, remoueatur epistola aut patientiam
præbeant, aut respondeatur epistola.

Vbi dicunt Donatistae, ideo se non posse præstare pa- CCLXX.

tientiam, quod aliter volunt legem interpretari
Catholici.

Interloquutio quæ patientiam dicit esse præbendam, CCLXXI.

quoniam totius epistola tenor à Catholicis patien-
ter auditus est.

Prosecutio Catholicorum qua ideo scribi vniuersa te- CCLXXII.

stantur, vt si quid in oblivionem venerit, de tabu-
lis repetatur: & vbi dicunt, & in malo & in bo-
no, mundum scripturarum testimoniis nomi-
natum.

Interloquutio quæ scriptum esse præcipit, persstrepere CCLXXIII.

Donatistas.

Vbi asserunt Donatistae, interpretari Ecclesiam non CCLXXIII.

posse per mundum: cum mundum agrum esse, non
Ecclesiam ipse Christus expresserit.

Interloquutio interrogans Donatistas, quis illi sit CCLXXV.

mundus, qui saluandus est dictus.

Donatistarum ad ista responsio, mundum illum homi- CCLXXVI.

nem dici.

- CCLXXVII. Interloquutio quæ requirit, vtrum ex iisdem hominibus constet Ecclesia.
- CCLXXVIII. Donatistarum ad ista contentio.
- CCLXXIX. Vbi exceptores & notarij suggerunt, impletis codicibus se debere discedere, & alios subrogari.
- CCLXXX. Interloquutio id fieri oportere præcipiens.
- CCLXX XI. Prosecutio Catholicorum qua prolata à Donatistis Epistola plena adsertione respondent.
- CCLXXXII. Prosecutio Donatistarum aduersus prosecutionem Catholicorum quam contra Epistolam retulerunt.
- CCLXXXIII. Prosecutio Catholicorum, qua ostendunt malos in Ecclesia seminatos, quod Donatistæ fieri posse negauerunt qua defendunt quod se dixisse de duabus Ecclesiis dixerunt Donatistæ.
- CCLXXXIII. Interloquutio qua præcipit Vt ex codice recitetur vtrum duas Ecclesias dixissent Catholici prosequentes.
- CCLXX XV. Vbi interpretari volunt Donatistæ, de duabus Ecclesiis sensisse Catholicos, quoniam duas eos Ecclesias dixisse non constitit.
- CCLXX XVI. Prosecutio Catholicorum qua defendunt, quid dixerint de Ecclesia præsentis temporis & futuri.
- CCLXX XVII. Prosecutio Donatistarum Vbi dicunt etiam mortali Ecclesiam dixisse Catholicos, cum Ecclesia immortalitas sit promissa.
- CCLXXXVIII. Prosecutio Catholicorum Vbi adsunt supradictis adsertionibus suis, eam Ecclesiam immortalem esse promissam, quæ nunc ex iustis mortalibus constat in terra.
- CCLXXXIX. Interloquutio quæ dicit, de peracta questione in sententia se dicturum esse quod sentiat, & iubet, si causa pandatur erroris.

Prosecutio Donatistarum quæ petit ut de singulis articulis cognitio decursa pronuntietur: & ubi dicunt testimonis legalibus suis non esse responsum. ccxc.

Catholicorum ad hæc secundum superiora responsio. ccxc i.
Interloquutio iudicis qua dicitur, legibus prohiberi, ccxc ii.
ne sententia pro parte negotij proferatur.

Donatistarum ad ista contio, quæ etiam Catholicis facit iniuriam, dum illos falsos iactitat sacerdotes. ccxc iii.

Contestatio Catholicorum, ubi se ab iniuria dissimulare respondent. ccxc iiii.

Prosecutio Donatistarum, quæ dicit iudici, si Christus non es, cur de sacerdotibus iudicas? & quæ asserit hoc iudiciu Christo esse seruandum: & à Catholicis querit, Virum eis præceperit Christus hominem iudicem postulare. ccxcv.

Catholicorum ad ista responsio, quod primi Donatistæ in Episcopali causa humana iudicia flagitarunt & quod persecutionem non patiantur, ipsi sed faciant.

Ubi dicunt Donatistæ quod circumcelliones faciunt, ad sacerdotes minime pertinere. ccxcvi.

Prosecutio Catholicorum, quod Donatistæ oculos eruen-
do, diabolum superauerunt. ccxcvii.

Ubi dicunt Donatistæ, diabolu à Catholicis esse defensu. ccxcix.

Prosecutio Catholicorum, Maximianistas Donatistis esse meliores à quibus persecutionem passi sunt, si tolerata persecutio efficit meliores. ccc.

Prosecutio Donatistarum, ubi dicitur diabolus rem fecisse priorem, quod Iob oculos spectatores vulnerum non ademit. ccc i.

Prosecutio Catholicorum, ubi consolarium fecisse Donatistas, & dominicos Codices combussisse dicuntur. ccc ii.

- cccxi. *Prosecutio Donatistarum, Ecclesias suas cruentis ad huc plenas esse corporibus.*
- ccc xiii. *Interloquutio querens, an ipsa fuerit causa disidij.*
- cccv. *Donatistarum ad ista responsio.*
- cccv. *Vbi à Catholicis dicitur hoc posse Maximianistas obijcere Donatistis.*
- cccvii. *Interloquutio similis precedenti.*
- cccviii. *Vbi Catholici prouocant Donatista, vt causam veteris disidij fateantur.*
- cccix. *Vbi dicunt Donatista traditores, id est malam arborē ex factis suis, id est, ex fructibus posse cognosci.*
- cccx. *Catholicorum ad ista responsio.*
- cccxi. *Interloquutio querens, quando mala arbor extiterit.*
- cccxii. *Prosecutio Donatistarum, non sibi ad omnia esse responsum & ad singula.*
- cccxiii. *Iudicem debere ferre sententiam & à primi hominis culpa hereditarium in omnes transisse delictum.*
- cccxiv. *Interloquutio, de omnibus simul ferendam esse sententiam: ne motus iudicis ante finem negotij publicetur.*
- cccxv. *Prosecutio Catholicorum postulans, vt cartæ recitari cæperant, perlegantur.*
- cccvi. *Interloquutio præcipiens recitari, & relationis ad Constantinum imperatorem ab Aulino Proconsule destinatæ, qua Maiorinus obstiisse Cæciliano cartas criminum eius proconsulis ad principem dirigendas tradidisse, signatur.*
- cccxvii. *Vbi post recitationem seruari sibi quod contra competit, postulant Donatistæ.*
- cccxviii. *Item recitatio relationis alterius ab eodem proconsule.*

le ad eundem principem destinata, qua significat
idem proconsul Cacilianum cum decem clericis suis
& totidem aduersarios eius ad Urbem pergere se
fecisse, sicut praeceperat imperator.

Item relatio epistolae Constantini ad Militiadem Ro- CCCXIX.
manum Episcopum missae qua & ceteris sacerdo-
tibus inter Cacilianum & aduersarios eius de-
legatur.

Prosecutio Catholicorum intimans qua lecta sunt co- CCCXX.
gnitori, & postulans ut Militiadis in Caciliani
causa iudicium recitetur.

Recitatio iudicii Militiadis.

CCCXXI.

Vbi Donatistae volunt aliud contra Militiadis iudi- CCCX XII.
cium recitari.

Vbi catholicis dicitur, non omne Militiadis iudicium CCCXXIII.
esse perfectum, quoniam triduo tunc actum est, &
trina sunt gesta.

Interloquutio Vbi contra recitata volentibus profe- CCCXXIII.
qui Donatistis dicitur, ut patiantur primitus om-
nia per ordinem recitari.

Vbi contendunt contra recitata prosequi Donatistae. CCCXXV.

Vbi à Catholicis dicitur, adhuc superesse quod debeat CCCXXV I.
recitari, siquidem non sit lecta sententia Mili-
tiadis.

Prosecutio Donatistarum qua se dicunt ideo de exi- CCCXXVII.
liis ad iudicium remeasse, quia eis cognitor iura-
uerat per edictum.

Responsio Catholicorum non fuisse in exilium Dona- CCCXXVIII.
tistas.

Prosecutio Donatistarum de petitoris persona, qua CCCXXIX.
peracta sunt repetentes, & dicens Caciliani pur-
gationem non debuisse recitari, qui adhuc ab ipsis

non fuerat accusatus.

CCCXXX.

Interloquutio, debere cartas quas Donatistae offerunt recitari, ut omnibus recitatis petitoris persona valeat deprehendi.

CCCXXXI.

Vbi contendunt Catholici recitationem cartarum suarum interrumpi penitus non debere, sed omnia per ordinem esse recitanda.

CCCXXXII.

Vbi Donatistae respondent recitationem de Ceciliano Catholico non potuisse competere.

CCCXXXIII.

Interloquutio Vbi contententibus de continenda recitatione Catholicis, iubet cognitor illa potius recitari quae offerunt Donatistae.

CCCXXXIII.

Persecutio Donatistarum initium referens causas, quid Mensurios Carthaginensis Ecclesiae Episcopos Unitatis, tempore persecutio effecerit, unde extiterit causa dissidii.

CCCXXXIV.

Interloquutio probationem exigens si Mensurio crimen traditionis impingitur.

CCCXXXV.

Persecutio Catholicorum quae, salva Ecclesiae causa, traditionem in Mensurio probari desiderant.

CCCXXXVII.

Vbi à Donatistis familiaris Epistola recitatur à Mensurio ad secundum Episcopum destinata, qua quicquid circa se actum sit tempore persecutionis, insumat.

CCCXXXVIII.

Persecutio Catholicorum qua volunt esse testatum, familiares Epistolas recitari quarum fides habeatur incerta.

CCCXXIX.

Item alia familiaris Epistola recitatur secundi ad Mensurium rescribentis.

CCCLX.

Vbi Catholici postulant exprimi, qui fuerit hic secundus.

CCCLXI.

Vbi qui secundus fuerit exprimunt Donatistae.

CCCLXII.

Recitatio supradicti rescripti, qua vicissim quid cir-

case in Numidia gestum sit eo tempore Mensurio
secundus, insumat.

Interlocutio præcipies ut recitatis Epistolis suis patien- CCCXLIII.
ter audiāt Donatista quæ legi à Catholicis ceperāt.

Prosecutio Donatistarum quæ super esse sibi dicit CCCXLIII.
quod de Caciliano legendum est.

Interlocutio etiā de Caciliano, quod superest præci- CCCXLV.
piens recitari.

Prosecutio Catholicorum quæ patienter se habere as- CCCXLVI.
serit, ut legatur.

Ubi offerūt Donatista cōditū à patribus suis de Cacilia- CCCXLXVII.
ni dānatiōe decretū, & hoc iubete iudice recitatur.

Recitatione cōclusa, interlocuitur iudex, ut si quid est CCCXLVIII.
adhuc quod de Caciliano recitari debeat, intimetur.

Prosecutio Donatistarum, de cæteris quoque personis CCCXLIX.
alia se habere documenta promittens.

Interlocutio ut quæ à Catholicis oblata fuerant, per CCCL.
legantur.

Prosecutio Catholicorum, testatū faciēs & aduersum CCCLI.
Mensurium nihil publicis actū esse iudiciis, & Ca-

cilianum absentem ab his esse damnatum in concilio
sine Consule & die, qui sibi inuicem cōfessa tradi-
tionis crimina in alio inueniuntur ignouisse Cōcilio.

Interlocutio hoc ipsum exigens, recitari. CCCL'I.

Ubi principio Concilij recitato, interrumpunt Dona- CCCLII.
tista, negantes Consulem & diem Ecclesiasticis ad-
ijci decretis.

Catholicorum ad ista responsio. CCCLIII.

Interlocutio similis precedenti, CCCLV.

Ubi exigūt Catholici oportere disquiri Vtrum Dona- CCCLVI.
tus cuius modo vocabulum recitatum est, inter Ca-

ciliani fuerit damnatores.

- CCCLVII. Interloquitio quærens ista disquiri, & ita nomina singulorum.
- CCCLVIII. Vbi Donatistæ testantur se præbuisse patientiam, vicem petentes, cum cœperint respondere.
- CCCLXI. Interloquitio secundum voluntatem Donatistarum exigens de Catholicis patientiæ professionem.
- CCCLX. Vbi de præbenda patientiæ catholici profitentur.
- CCCLXI. Vbi lectam codicis partem totum legi flagitant Donatistæ.
- CCCLXII. Catholicorum ad ista responsio.
- CCCLXIII. Prosecutio Catholicorum ideo asserens se legisse quæ lecta sunt, ut Cæciliani possit valere purgatio.
- CCCLXIII. Interloquitio aduersus illa quæ a catholicis recitata sunt, Donatistas admonens respondere, ut cætera quæ interrupta sunt, recitentur.
- CCCLXV. Prosecutio Donatistarum asserens quod decretum sine Consulis adscriptione protulerint ex consuetudine se fecisse maiorum.
- CCCLVI. Interloquitio quæ dicit, ex hoc ne Catholicos fecisse aliquam quæstionem.
- CCCLXVII. Prosecutio Catholicorum ideo hæc agere Donatistas ut tempora contrahantur.
- CCCLXVIII. Vbi Donatistæ dicunt, si de sententiis dictis nemo dubitat, Cæcilianus iure damnatus est.
- CCCLXIX. Prosecutio Catholicorum asserens posse monstrari quid de Cæciliano sit gestum, si quæ interrupta fuerint, recitentur.
- CCCLXX. Vbi exigunt a Catholicis Donatistæ, utrum illud verum esse Concilium quo Cæcilianus damnatus est, fateantur.
- CCCLXXI. Catholicorum responsio, & si verum sit illud concilium, Cæciliano absenti præiudicare non posse: quo-

modo Maximianistarum Concilium damnantis

Primianum præiudicium non attulit Primiano.

Donatistarum prosecutio, nec causam causæ, nec perso- CCCLXXII.
nam præiudicare personæ.

Interloquutio de Cæciliano qui à septuaginta dam- CCCLXXIII.
natus est, respondere Catholicos oportere.

Prosecutio Catholicorum, inde se mentionem de Pri- CCCLXXIII I.
miani damnatione fecisse, quia euangelica regula
est, aduersarios de suis operibus arguendos.

Prosecutio Donatistarum à primordio repetens, quid CCCLXXV.
Cæcilianus admisit, & promittens ex Optati E-
piscopi Catholici scriptis posse monstrari Cæcilia-
num fuisse confessum qui à traditoribus fuerit or-
dinatus.

Prosecutio Catholicorum Ut quæ interrupta fuerant CCCLXXVI.
recitentur, & Vbi dicunt, ipsos illius temporis Do-
natistas de suo iudicasse concilio, qui Cæcilianum
quem damnauerant accusare apud Constantinum
principem voluerunt.

Interloquutio qua requiritur, Virum post hoc conciliū CCCLXXVII.
accusationis Cæciliani, ad principem Donatistæ
transmiserunt.

Vbi querunt Donatistæ Virum Cæcilianus ab illo Epi- CCCLXXVIII.
scoporum iudicio appellauerit.

Catholicorum prosecutio qua destruitur Donatista- CCCLXXIX.
rum Vtroque modo Concilium, siue ante factum
est quam ad imperatorem Cæciliani crimina mit-
terentur, siue postea congregatum est.

Interloquutio qua à Donatistis exigit responderi, CCCLXXX.

Virum ante accusationem Cæciliani, an postea illud
fuerit concilium celebratum.

Donatistarum ad ista responsio.

CCCLXXXI.

- ccclxxxii. Catholicorum prosequutio qua postulant ea quæ acta sunt postea recitari, vt Cæcilianus absolutus, & accusatores eius doceantur fuisse damnati.
- ccclxxxiii. Prosequutio Donatistarum qua volunt lectione monstrare consuetudinis esse maiorum quod Ecclesiastico iudicio Consul non sit adscriptus.
- ccclxxxiiii. Vbi Catholici dicunt ad causam non pertinere quod volunt legere Donatistæ.
- ccclxxxv. Interloquutio quæ Catholicos percontatur, Vtrum illud decretum quod sine Consule est, falsum esse nõ existiment.
- ccclxxxvi. Catholicorum ad ista responsio.
- ccclxxxvii. Interloquutio iubens vt quæ interrupta primitus fuerant, recitentur.
- ccclxxxviii. Vbi Donatistæ illud Concilium quod Cæciliani damnatores inuicem sua crimina donauerunt, ideo arguunt falsitatis, quia huic contra Ecclesiasticum & Apostolicum morem, Consul adiectus est.
- ccclxxxix. Prosecutio Catholicorum postulans vt superfluis amputatis, ea gesta recitentur quibus absolutus Cæcilianus possit ostendi.
- cccc. Vbi continentur Donatistæ Ecclesiasticis Conciliis adscribi Consulem non solere, & hoc flagitant ex scriptis dominicis approbare.
- cccci. Vbi postulant Catholici purgationis Cæciliani gesta debere recitari.
- ccccii. Prosecutio Donatistarum Catholicos cogens decreti illius subire iacturam, quod aduersus damnatores Cæciliani recitauerunt.

Interloquutio Vbi dicit, ex duobus decretis illud potius dicant posse nutare, cui nomen consulis deest: CCCXCIII.
 & præcipiens, Vt quæ interrupta fuerant, perlegantur.

Prosecutio Catholicorum asserens nec illis se decreti causationem aliquam facere; nec tamen alterius decreti se pati debere iacturam. CCCXCV.

Donatistarum ad ista responsio.

Interloquutio, ex maiore diligentia Consulis adiecti, CCCXCVI.
 fidem non perire decreto. CCCXCVII.

Donatistarum ad ista contentio.

Prosecutio Catholicorum, Cæciliani purgationem CCCXCVIII.
 debere iudicio recitari. CCCXCIX.

Vbi Donatistæ dicunt, non valere Catholicos soluere cccc.
 quod obiectum est.

Catholicorum ad ista responsio, quæ in Apostolicis Conciliis non sit dies adiectus & Consul: cccci.
 & quod in prophetis libris inueniantur singula tempora suis significationibus fuisse restata.

Interloquutio qua patentibus Donatistis Vt iudicet, cccci.
 dicit, iudicari de negotij parte non posse.

Recitatio iudicij Militiadis, & aliorum similiter cccci.
 sacerdotum, qua Cæcilianus ostenditur absolutus.

Prosecutio Donatistarum Vbi secundum superiora cccci.
 contendunt, Vt Catholicos cogant decreti, quod aduersus Cæciliani damnatores protulerunt, subire iacturam.

Interloquutio quæ à Donatistis exigit, Vtrum habeant aliquid proferendum contra recitandum iudicium Militiadis. cccci.

CCCCVI.

Item Interloquutio qua Donatistas aliud agentes admonet, ut ad quaestura respondeant.

CCCCVII.

Catholicorum responsio contra illud quod à Donatistis decreti à se prolati iacturam facere compellantur.

CCCCVIII.

Vbi Donatista contendunt, illud decretum aduersus damnatores Cecilianii à Catholicis recitatum ideo nulla veritate fulciri, quia persecutionis tempore non possit concilium congregari.

CCCCIX.

Catholicorum similis ad ista responsio, persecutionis tempore fieri posse concilium: & hoc legalibus testimoniis edocetur.

CCCCX.

Prosecutio Donatistarum similis precedenti.

CCCCXI.

Catholicorum ad ista responsio posse concilium persecutionis tempore celebrari si illo tempore, quamuis furtim, tamen etiam populus potuit congregari.

CCCCXII.

Prosecutio Donatistarum, nunquam persecutionem passos esse Catholicos, qui quanta vis sit persecutionis ignorant.

CCCCXIII.

Catholicorum ad ista responsio qua interrogat Donatistas Virum negent, collecta Christianorum, persecutionis fieri solere temporibus.

CCCCXIII.

Interloquutio qua difinit à catholicis hoc probandum Virum nouerint persecutionis tempore, concilium celebratum.

CCCCXV.

Catholicorum responsio, Apostolos inter persecutiones Iudaorum primum fecisse concilium.

CCCCXVI.

Donatistarum ad ista contentio.

CCCCXVII.

Interloquutio de Catholicis exigens hoc doceri.

CCCCXVIII.

Vbi Catholici de actibus Apostolorum recitant lectionem qua probare velint quod ab ipsis concilium requisitum est.

Interlo.

Interloquutio quæ designat recitata à Catholicis le- ccccix.

Etione quod quaesitum est, non probasse.

Prosecutio Catholicorum asserens persecutionis tem- ccccx.

pore ab Episcopo colligi potuisse concilium, siqui-
dem tunc etiam plebes congregatae reperiuntur,

Vnde Martyres facti sunt.

Interloquutio id exigens comprobari, & ubi excep- ccccxii.

tores alij subrogantur.

Prosecutio Catholicorum quæ interrogari desiderat ccccxiii.

Donatistas, Virum nulla habeat Martyrum gesta
persecutionis tempore in collectis se fuisse faten-
tium.

Interloquutio ad interrogata respondere commonens ccccxiiii.

Donatistas.

Donatistarum ad quaesta responsio, qua dicunt, nullā ccccxv.

domum Episcoporum capere potuisse concilium.

Vbi respondent Catholici, duodecim Episcopis qui in ccccxvi.

Concilio tunc fuerunt domum sufficere potuisse.

Interloquutio quæ requirit quātus in illo concilio nu- ccccxvii.

merus Episcoporum fuerit.

Catholicorum prosecutio similis precedenti. ccccxviii.

Interloquutio Catholicorum dicta confirmans.

Vbi Catholici interrogant Donatistas, Virum tempo- ccccxix.

re persecutionis ne gent fieri solere collecta.

Donatistarum prosecutio quæ dicit, hoc decretum ccccx.

quod à duodecim Episcopis actum Catholici protu-
lerunt, vel huic falsum esse, quod alijs non est tem-
poribus factum, vel quod imperatorem in propin-
quis regionibus positum nemo illic auderet con-
gregare concilium.

Vbi Catholici dicunt, paruum Episcoporum numerū ccccx.

facile tunc colligi potuisse.

CCCCXXXI. Donatistarum ad ista responsio.

CCCCXXXII. Vbi Catholici contestantur non permitti suos exire quos ad gesta miserant perfrenda de Martyribus in collecta se fuisse fatentibus.

CCCCXXXIII. Vbi Vltro gesta Martyrum Donatista offerunt recitanda.

CCCCXXXV. Interloquutio præcipiens eadem recitari.

CCCCXXXVI. Vbi recitato de gestis Consule & die flagitant Donatista ut etiam decreti Consul & dies cum eorundem gestorum Consule vel die conferatur.

CCCC XXXVII. Interloquutio quæ inter decreti gestorumque tempora quantum interstet, inquirat.

CCCCXXXVIII. Vbi aliter de intervallo temporis pronuntiatum Catholicis quantum inter fuerit scripta respondeat.

CCCCXXXIX. Vbi id de quo temporis intervallo aliter a Catholicis renuntiatum fuerat, tolli de tabulis prohibent Donatista.

CCCCXXL. Vbi hoc ipsum Catholici excusant, & remanere patiuntur in tabulis.

CCCCXXL. Vbi de hoc falsi notant Catholicos Donatista.

CCCCXXII. Catholicorum responsio qua afferunt falsum illud dici non posse decretum, nisi probauerint Donatista persecutionis tempore collecta fieri non solere.

CCCCXLIII. Prosecutio Donatistarum, non potuisse concilium eo tempore congregari, quo Martyres in aculeo dependebant.

CCCCXLIII. Interloquutio Catholicorum repetens ad ista responsum.

CCCCXXIV. Vbi Catholici respondent etiam tempore persecutionis tantum fuisse Christianorum diligentiam, et

incarceribus baptizati Martyres fuerint collecta
plebis facta, ex gestorum posse recitatione clarescere.

Interloquutio, gesta precipiens recitari.

Vbi Donatistæ dicunt, hæc ipse se gesta nuper obtulisse
recitanda quæ nunc à Catholicis proferuntur.

CCCCXLVI.

CCCC XLVI.

Item recitatio gestorum quibus passionibus Martyrum
continentur.

CCC CXVIII.

Item offerunt alia Martyrum gesta Catholici unde
collecta plebis tunc facta doceantur, & recitentur.

CCC CXIX.

Interloquutio quæ desinit ex recitatione gestorum
collecta plebis persecutionis tempore celebrata.

CCCL.

Prosecutio Donatistarum qua contendunt Catholicos
decreti istius facere debere iacturam, quia non po-
tuit tunc Episcopale concilium congregari.

CCCCI.

Interloquutio quæ desinit, duodecim Episcopos in
nam domum tunc colligi potuisse, quando collecta
à plebe publice fieri potuerunt.

CCCCII.

Prosecutio Donatistarum qua adhuc de decreti falsi-
tate contendunt, & ipsius decreti sententias &
verba discutunt, & Cæcilianum contra damna-
tores suos illo se decreto dicunt, defendere potuisse,
si constaret tunc factum hoc fuisse decretum.

CCCCIII.

Interloquutio contra Donatistarum prosecutionem
quæ dicit duodecim Episcopos & congregari tunc
& latere facile potuisse, Cæcilianum autem non
illo duodecim Episcoporum decreto, sed Militiadis
potius absolutum esse iudicio.

CCCCIIII.

Vbi iterum Donatistæ Catholicos cogunt iacturam
ipsius subire decreti.

CCCCV.

Vbi alia documenta imperatorij iudicati super abso-
lutione Cæciliani volunt offerre Catholici.

CCCCVI.

- CCCCLVI. Interloquutio id ipsum præcipiens recitari.
 CCCCLVII. Vbi exigunt à iudice Donatistæ, vt de decreti illius
 falsitate promunciet.
- CCCCLIX. Interloquutio, claruisse de gestis fieri tunc potuisse Cō-
 cilium.
- CCCCLX. Prosecutio Catholicorum qua, tacentibus Donatistis,
 iudicatum Constantini super absoluteione Cæcilia-
 ni offerunt recitandum.
- CCCCLXI. Prosecutio Donatistarum qua contendunt fieri tunc
 non potuisse concilium, & debere Catholicos eius-
 dem decreti dispendium sustinere.
- CCCCLXII. Interloquutio tunc de isto decreto enixius inquiren-
 dum fuisse, si in hoc Cæciliani absolutio teneretur,
 nunc Donatistas contra iudicium Militiadis, aliud
 oportere vel dicere, vel proferre, quo Cæciliani
 absolutio destruat.
- CCCCLXIII. Prosecutio Donatistarum qua promittunt responsu-
 ros se esse contra iudicium Militiadis: fidem tamē
 illius inquirendam esse decreti.
- CCCCLXIII. Interloquutio exigens intimari aliquid contra iudi-
 cium Militiadis, & indicans in persecutione fieri
 potuisse concilium.
- CCCCLXV. Catholicorum prosecutio, necessariam fuisse causam
 cur tunc congregarentur Episcopi.
- CCCCLXVI. Interloquutio exigens contra Cæciliani absoluteionem
 à Donatistis aliquid responderi.
- CCCCLXVII. Prosecutio Donatistarum, quamuis collecta tunc facta
 sint, plebis tamen Episcoporum contrahi tunc non
 potuisse concilium.
- CCCCLXVIII. Interloquutio exigens Donatistas legere aliquid con-
 tra iudicium Militiadis.

Prosecutio Donatistarum, non potuisse Episcopos suos
in eo crimine alterum condemnare, si eo ipse tene-
rentur obnoxij. cccc lxiix.

Catholicorum de scripturis dominicis ad ista res-
ponso. cccclxx.

Interloquutio exigens ut contra absolutionem Caci-
liani quid proferatur. cccclxxi.

Prosecutio Donatistarum, Cacialianum in Africa
ubi damnatus fuerat, debuisse purgari: Militiadis
autem pro eo sententiam non valere, quia simili-
tiam discrimine tenebatur. cccclxxii.

Prosecutio Catholicorum exigens hoc probari quod
de crimine Militiadis dixerant Donatistae. cccclxxiii.

Interloquutio approbati praecipiens quod intenditur
Militiadi. cccclxxiiii.

Prosecutio Donatistarum quae de Militiadis nomine
quid sit actum, probaturam se gestorum recitatione
promittit, cccclxxv.

Ubi Catholici petunt de nomine Militiadis res indi-
catas debere proferri. cccclxxvi.

Ubi Donatistae dicunt de scriptis Optati Catholici E-
piscopi monstraturos Cacialianum Brixiae fuisse
damnatum. cccc lxxvii.

Interloquutio Optati testimonio nunc amoto, illud
potius quod super nomen Militiadis Donatistae pro-
miserant, proferendum. cccclxxviii.

Ubi Donatistae Optati volunt testimonium reci-
tari. cccclxxix.

Interloquutio quae promittit et Optati testimonium
recitandum, si primum quod contra Militiadem
promissum fuerat recitetur. cccclxxx.

- CCCCXXXI. *Prosecutio Catholicorum, contra eminentes Episcoporum sententias Vnius Optati testimonium suscipi non debere.*
- CCCCXXXII. *Donatistarum prosecutio, nimium verum esse quod contra Catholicos Optatus Catholicus dixit.*
- XCCCLXXX3. *Catholicorum prosecutio, Optati scripta pro scripturis Canonicis non haberi.*
- CCCCXXX4. *Prosecutio qua exigunt Donatistae, ut aut damnent Catholici Optatum, aut patiantur eius testimonium recitari quo Cecilianum Brixiae dictum fuisse damnatum: & qua admonent iudicem, ut promissam teneat aequitatem.*
- CCCCXXXV. *Interloquutio similis precedenti.*
- CCCCXXXVI. *Catholicorum prosecutio, contra Militiadem debere Donatistas proferre aliquod iudicatum.*
- CCCCXXX7. *Interloquutio similis precedenti.*
- CCCCXXX8. *Vbi dicunt Donatistae non esse prolixum quod de Optato desiderant recitari.*
- CCCCXXXIX. *Interloquutio, ordinem seruandum esse definiens, ut primò contra Militiadem aliquid, postea de Optato quantum voluerint, recitetur.*
- CCCCXC. *Vbi gesta in Vrbe habita offerunt Donatistae.*
- CCCCXCI. *Vbi gesta eadem recitantur quibus in Vrbe Roma à nonnullis aliis & à quodam Stratone rerum Ecclesiasticarum traditio perpetrata est.*
- CCCCXCII. *Interloquutio, in tam prolixis gestis nihil dictum de nomine Militiadis.*
- CCCCXCIII. *Vbi dicunt Donatistae, adhuc se non finisse totum quod promiserant recitare.*
- CCCCXCIIII. *Catholicorum prosecutio qua prolixis gestis se patientiam praeuissse testantur, & nihil ex his*

53
dem aduersum Militiadem esse prolatum: vnde
se debere de absolutione Caciliani etiam Con-
stantini principis legere iudicatum.

Prosecutio Donatistarum qua testantur traditione
se gestis prioribus recitasse, & adhuc se habere quod
legant. cccxcv.

Interloquutio, alia circa Militiadis personam reci-
tari gesta permittens, & Catholicis seruans vt
recitent postea si quid velint. cccxcvi.

Hic Catholici volunt esse testatum, quod non expres-
serint Donatista vbi superiora gesta confecta
sint. cccxcvii.

Interloquutio confirmans quod à Catholicis di-
ctum est. cccxcviii.

Item à Donatistis gesta alia recitantur quibus
post redditam agendi licentiam Christianis,
res Ecclesie que tradita fuerant recuperantur ab
Stratone & ceteris quos ad id negotium Mi-
litiadis Episcopus destinarat. cccxcix.

Interloquutio, quod etiam secunda gesta nihil de D.
reatu contineant Militiadis.

Vbi asserunt Donatista eum Stratonem quasi Dia-
conum à Militiade directum ad res Ecclesie re-
petendas qui inuenitur ante tradidisse. di.

Interloquutio postulans id deberi.

Vbi recitatur ex primis gestis Stratonis no-
men. diii.

Interloquutio postulans euidenter ostendi, Verum
Straton in primis gestis Diaconus fuerit nomi-
natus. diiii.

Vbi Donatista ex hoc illud interpretari volunt
dv.

D iiii

ibi Diaconum significatum quod iisdem gestis hortator superstitionis fuerit nominatus.

DVI.

¶ Ibi Catholici ex Donatistarum prosecutione colligunt fieri potuisse & aliter fuerit Straton superstitionis hortator.

DVII.

Donatistarum contra ista contentio.

DVIII.

Interloquutio quae dicitur utraque gesta iisdem temporibus facta & debuisse Stratonem eodem hortatoris nomine utrobique signari.

DIX.

Item interloquutio quae requirit apertum crimen & manifestum damnationem Militiadis esse promendam.

DX.

Prosecutio Donatistarum, eundem Stratonem esse qui primo tradidit, postea res suscepit Ecclesiae nec obesse Veritati, quod ibi hortator superstitionis est dictus, quia gentiles Diaconum dicere noluerunt tunc de Militiade oportere iudicari Stratonis consortio maculatum.

DXI.

Interloquutio probari oportere quod idem Straton etiam tunc a Militiade directus sit quando dicitur tradidisse.

DXII.

Donatistarum prosecutio ideo ibi non teneri vocabulum Militiadis quod adhuc Episcopus non fuisset: hinc autem Militiadem fuisse pollutum, quod traditorem Stratonem in numero habuit Diaconorum.

DXIII.

Interloquutio pronuncians, partes agere debere quae competunt.

DXIIII.

Prosecutio Catholicorum, duo Stratones tunc esse potuisse: nec abhorre à consuetudine, ut duo uno

nomine censcantur, Militiadem vero reum esse
non posse, nisi traditionem Stratonis scisse do-
ceatur.

Interloquutio, inter Episcopos nihil suspicionibus
adhibendum, & deberet Constantini iudicium re-
citari. DXV.

Recitatio iudicij Constantini quo apud se quoque
Cecilianum fuisse purgatum post Arelatense Conci-
lium, significat imperator. DXVI.

Interloquutio quae admonet Donatistas Virum contra
haec habeant aliquid recitandum. DXVII.

Vbi dicunt iterum Donatistae Militiadem Stratonis
societate pollutum. DXVIII.

Interloquutio similis precedenti. DXIX.

Vbi dicunt Donatistae falsum esse iudicium Constan-
tini auribus intimatum. DXX.

Interloquutio quod inter partes sententiam tulerit
imperator. DXXI.

Vbi hoc legi desiderant Donatistae. DXXII.

Interloquutio, hoc ipsum significari, & ex rescripto
principis superius recitato. DXXIII.

Vbi Donatistae volunt esse testatum, ex rescripto prin-
cipis nec diem esse nec Consulem. DXXIV.

Vbi respondent Catholici, & lectum esse ex rescripto
diem, & iterum offerunt ut legatur. DXXV.

Prosecutio Donatistarum, lecto die non esse Consulem
lectum. DXXVI.

Catholicorum ad ista responsio, & ut si de rescri-
pto dubitatur, Archivorum inspiciatur autho-
ritas. DXXVII.

Interloquutio, imperiale rescriptum cui desit Consul DXXVIII.

Et dies, in dubium reuocari non posse.

D XIX.

Vbi Donatistæ queruntur Episcopale decretum superius à Catholicis cum Consule esse prolatum, & nunc imperatoris Epistolam sine Consule recitari.

D XX.

Vbi Catholici prouocant Donatistas, vt dicant falsam esse imperatoris Epistolam.

D XXI.

Vbi postulant Donatistæ vt quod sibi seruatum fuerat, de Optato proferant lectionem.

D XXII.

Interloquutio, debere respondere primitus Donatistas Virum falsa sit Imperatoris Epistola & in demum recitari de Optato quod velint.

D XXIII.

Vbi asserunt Donatistæ Cæciliano nihil prodesse rescriptum, quia inuenitur postea condemnatus: & hoc volunt recitata Optati lectione constare.

D XXIII.

Vbi Catholici contestantur, quod sibi non obstat error Optati: legi tamen patiuntur Optatum.

D XXV.

Vbi postea Consul inuenitur imperiali Epistola.

D XXVI.

Vbi de Optato lectio recitatur.

D XXVII.

Non inuenta in Optato damnatione Cæciliani, sed retentione apud Bryzam temperatius ab Optato esse dictum asserunt Donatistæ.

D XXVIII.

Interloquutio debere Donatistas qui hoc Optatum temperantius posuisse dixerunt, euidentius approbare Cæcilianum & imperatorem fuisse damnatum.

D XXIX.

Prosecutio Donatistarum qua dicunt alium Casam non fuisse donatum.

D XL.

Catholicorum ad ista responsio, quod in actis Miluicis Donatus Casensis euidenter expressus sit.

Vbi Petilianus Episcopus partis Donati impedimento rancedimis agere se non posse testatur. DXLI.

Vbi Catholici testantur, ideo se Petilianum excusationi subtrahere voluisse, quod ei Donatus Casensis ex gestis euidenter ostensus est. DXLII.

Interloquutio, cum septeni adfuerint, de vnius defectu querelam esse posse. DXLIII.

Prosecutio Donatistarum, principi Constantino libellum asserunt proprios dedisse maiores, & eo principem motum, agendi eis dedisse licentiam & ibi Felicis Apuzniani Episcopi qui Cecilianus fuerat ordinator, causam narratur. DXLIII.

Interloquutio exigens ut quod competit Donatistis documentorum prolatione monstratur. DXLV.

Libelli recitatio quem Constantino imperatori dederrunt illo tempore Donatistae. DXLVI.

Prosecutio Catholicorum qua asserunt pro se facere libellum quem recitauerunt Donatistae. DXLVI.

Interloquutio Catholicorum dicta confirmans, & rescriptum Constantini precipiens recitari. DXLVII.

Vbi recitatur Epistola Constantini ad Vicarium Vicarium destinata, qua libertatem agendi tribuit Donatistis. DXLVIII.

Prosecutio Catholicorum qua dicit pro se magis Epistolam facere Constantini quia non de Ceciliano aliquid indicatum est, sed furori suo ipsi permisi sunt. DXLIX.

Interloquutio Catholicorum dicta confirmans.

Vbi Donatistae petunt ut index de permissa sibi a Constantino arbitrij libertate pronuntiet. D L.
D LI.

Interloquutio pronuntians quod petitum est, & adserens principem Honorium de absolutione Cecilianus hodie praecepisse disquiri. DLII.

- DLIIII. *Prosecutio Donatistarum qua interpretantur idem non videri Cæcilianum fuisse purgatum, qui a tractata causa Felicis ordinatoris eiusdem, Ingentius quidam ad Comitatum preceptus est destinari & nihil actum ab Ingentio reperitur qui Felix absolutus esse noscatur.*
- DLV. *Prosecutio Catholicorum qua promittunt se Hæliani Proconsulis recitataratione monstrare quid super Felicis absolutione fuerit actitatum.*
- DLVI. *Vbi Donatistæ contendunt Constantini potius litteras recitandas quibus iussus est Ingentius ad Perlatium destinari.*
- DLVII. *Interloquutio qua hoc potius præciperet recitari.*
- DLVIII. *Vbi hæ ipsæ litteræ recitantur.*
- DLIX. *Prosecutio Catholicorum Vbi dicunt relationem Hæliani Proconsulis recitandam qua Felix ostendimus absolutus.*
- DLX. *Recitatio relationis eiusdem.*
- DLXI. *Interloquutio qua de poscit ut ad pleniorē fidem etiam gesta ipsa quibus Felix purgatus est, recitentur.*
- DLXII. *Vbi Donatistæ contendunt illud potius recitandum si aut directus est, aut aliquid apud Imp. egit Ingentius.*
- DLXIII. *Prosecutio Catholicorum, acta potius recitari oportere, ut quemadmodum Cæcilianum constituit absolutum, ita & Felix purgatus fuisse monstratur.*
- DLXIII. *Interloquutio gesta præcipiens recitari.*
- DLXV. *Gestorum recitatio pro Felice qui Cæcilianus fuerat ordinator.*

- Interloquutio exigens vt quod partibus competit, in-
timetur. DLXVI.
- Prosecutio Donatistarum contra gesta pro Felice pro-
lata. DLXVII.
- Interloquutio, gesta qua roborauit antiquitas non-
nisi aliorum prolatione gestorum posse res-
cindi. DLXVIII.
- Prosecutio Catholicorum, sufficere cause quidquid
ab ipsis est recitatum, & si Cacialiani purgatione
Ingentij persona rescindit, Donatistas hoc potius
debere monstrare. DLXIX.
- Interloquutio qua istud exigit recitari. DLXX.
- Donatistarum prosecutio qua dicunt, presentem Feli-
cem debuisse purgari, & qua requirunt, Virum a-
liquod apud imperatorem Ingentius pro Felice res-
ponderit. DLXXI.
- Prosecutio Catholicorum qua dicunt, quoniam omnia
per ordinem recitata sunt, debere cognitorem, sum-
motis tergiversationibus, ferre sententiam. DLXXII.
- Interloquutio exigens vt contra gesta quibus absolu-
tus est Felix, aliquid recitetur. DLXXIII.
- Prosecutio Catholicorum, maioris esse Innocentie
documentum quod absens purgatus est Felix. DLXXIII.
- Prosecutio Donatistarum qua omnes totius negotij
recapitulantur articulis superiorum prosecutio-
num diuersi tractati. DLXXV.
- Interloquutio absoluta & consumpta repeti non de-
bere, qua rursus exigitur vt contra Felicis absolu-
tionem aliquid recitetur. DLXXVI.
- Prosecutio Catholicorum postulans vt quoniam, dis-
cussis omnibus, superflua repetuntur, iam senten-
DLXXVII.

tia proferatur.

DLXXVIII. *Interloquutio contra Felicis absolutionem aliquam recitandum.*

DLXXIX. *Prosecutio Donatistarum debere iudicem de his qui prolata sunt iudicare ut etiam cetera recitentur.*

DLXXX. *Interloquutio omnia debere indicari ut de omnibus iudices.*

DLXXXI. *Prosecutio Donatistarum similis precedenti.*

DLXXXII. *Interloquutio similis precedenti.*

DLXXXIII. *Prosecutio Donatistarum pro arbitrio partis aduersae falsatum esse & destructum quidquid a sua parte prolatum est.*

DLXXXIII. *Interloquutio, si nihil superest quod legatur, debet partes exiri ut scribi possit sententia plena.*

DLXXXV. *Interloquutio conuocans partes ut sententia recitetur.*

DLXXXVI. *Sententia recitata quae totum complexa negotium quid obseruari oporteat pro Catholica Unitate decernit.*

EXPLICIUNT CAPITULA

TERTIAE COGNITIONIS.

iqui
qu
ur.
nibu

duer
pat

eben

ret

inm
ist

La

